

herpaa sagt, at man behøver ikke at gaa saa langt tilbage for at finde Mænd, der have Principper for kun at forlade dem; man kan ogsaa finde dem i den nyere Tid. Naar det ærede Medlem gif saa vidt i Henseende til at sidste Standpunkt, som han gif forleden Dag i sit Foredrag, forekommer det mig dog at være for hurtigt. I Begyndelsen af det ærede Medlems Foredrag udtalte han nemlig, at Flertallets Betænkning var der ingen Grund til at gennemgaa, thi det, det foreslog, kunde der jo ikke være Tale om, derimod Mindretallets vilde han gennemgaa og undergive et grundigt, tilbørligt og jagligt Efterhyn, thi det var jo den — desværre, maatte man sige — der kunde gøre Regning paa at kunne samle Flertallet i dette Ting. Jeg læser og læser videre, og ser, da jeg kommer til Slutningen af det ærede Medlems Udtalelse, at han ender med at sige, at med Flertallet kunde man nok blive enig, ikke med Mindretallet! Det forekommer mig dog at være for hurtigt at sidste Principper. Jeg blev ogsaa noget overrasket ved at se de Eksempler, der bleve fremsførte af ham, og som skulde være talende Beviser for, at vi havde taget med den ene Haand, hvad vi havde givet med den anden, og vi havde navnlig gjort os skyldige i adskillige Fejlskridt ved at ophæve Tolden paa Kaa- og Hjælpestoffer og saa samtidig forhøje Tolden for det færdige Produkt. Nu er det ikke min Opgave at komme ind paa Fejltagelserne og imødegaa det ærede Medlem paa de Punkter, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) og det ærede Medlem, som sidst talte (N. S. Jensen) alt have imødegaaet; men jeg skal dog tage et enkelt oplysende og betegnende Eksempel paa det ærede Medlems Kritik af Mindretallets Betænkning, og før at det ærede Medlem ikke skal sige, at jeg ikke citerer ham rigtigt, vil jeg benytte Rigsdags-tidenden. Det er der, hvor det ærede Medlem taler om Blomster. Det ærede Medlem fandt sig foranlediget til at udtale følgende: „om Posten „andre færdige Blomster“ hører ind herunder,“ — det er nemlig under de italienske Roser — „ved jeg ikke rigtig, det er jo ikke saa nemt at forstaa hver enkelt Sats, men jeg antager, at der under disse Poster ogsaa maa komme en Del af de Ting, man hidtil har brugt til Forsiringer f. Eks. af Ler. Jeg ved det, som sagt, ikke, men ifald det er Tilfældet synes jeg nok, det er lidt skarpt, om man f. Eks. skal give 6 Kr. for Bundet af Forsiringer til Ligtister. Jeg synes næsten, det er saa groft, at man maa forudsætte, man tager fejl; men i alt Fald er det jo for

Blomsters Vedkommende næsten lige saa groft, og der er jeg vis paa, [at jeg ikke tager fejl“. Hvad vilde nu være naturligere og korrekttere, naar et Medlem vil øve en saa knusende Kritik over for os i Mindretallet, end at han benyttede sig af den Ret og Løslighed, han ligesom ethvert andet Medlem har til at staa op i Kommissionens Betænkning og se, om det er til Ligtister eller til andet. Jeg vil derfor her tillade mig at staa op i Kommissionens Betænkning, og det er meget let at finde, da Positionerne staa i Bogstavfølge. Det ærede Medlem vilde der have funnet finde Blomster omtalt Side 3. Stykket har til Overskrift: „Blomster, kunstige samt Dele af kunstige Blomster.

Hele Kommissionens Forslag:

— ved Kunst tilberedte, naturlige etc. som Galanterivarer — det er altsaa ikke dem, der skulle paa Ligtister — Løbe-Nr. 7 — andre kunstige Blomster, Blade og Blomsterdele af Fjer etc. 1 Pd. 6 Kr.“ Der have vi dem til Ligtister. „Den nugældende Tarif er for de tilberedte naturlige et Bund 16 Stilling. Løbe-Nr. 17, andre færdige et Bund 2 Rdl. og Løbe-Nr. 18, Dele deraf, et Bund 1 Rdl. Folketingets og Landstingets Forslag, som Kommissionen har tiltraadt, var 6 Kr.“ Kommissionen har motiveret dette saaledes, at da de i Løbe-Nr. 7 omhandlede Varer ere rene Lulsusartikler, kunde den gaa ind paa en Forhøjelse til 6 Kr. Bundet. Hvad var nu naturligere, end at det ærede Medlem havde set dette efter, saa var han bleven fri for at være i Tvivl, om man skulde have Blomster af Fjer paa Ligtister og derfor svare en Told af 6 Kr. Og ligesom det er gaaet det ærede Medlem her overfor denne ene Sats, saaledes er det omtrent gaaet det ærede Medlem over for de allerfleste af de andre, han omtalte. Naar derfor det ærede Medlem udtalte det Ønske, at Kommissionsbetænkningen maatte have været een eneste Trykfejl, saa vil jeg sige, at jeg ønsker ikke, at det ærede Medlems Udtalelser maatte være een eneste Misforstaaelse fra Ende til anden, men desværre, jo mere jeg læser dem og gør mig bekendt med dem, desto mere kommer jeg til den Anskuelse, at de ikke ere langt fra at være en eneste Misforstaaelse fra Ende til anden. Jeg har nu, som sagt, nævnt et af Punkterne, andre ere nævnte af tidligere Talere.

Jeg vil nu dvæle lidt ved Landbruget og Landbrugets Stilling over for disse Spørgsmaal. Selv om det kunde siges med Hensyn til Sikorierødder, Sennepsro osv., at man er gaaet saa vidt, at man har taget en Beskyttelse fra Landbruget, saa tror jeg ikke, at dette — og heldigvis tror jeg her at være